

דבר תורה לשלחן שבת

מתורת הגאון רבי אלעזר זאב רו שליט"א, רבה של תל ציון

פרשת תצוה ח' אדר א' תשע"א

נח הלשון

והיה פי ראשו בתוכו, שפה יהיה לפיו סביב וגו' (כח, לא-לה)

מעשה נפלא סיפרו חז"ל (מדרש שוחר טוב, לט. ע"ש) מעשה במלך פרס שנטה למות, א"ל הרופאים אין לך רפואה עד שיביאו לך חלב לביאה, ענה אחד מהם ואמר לו: אם רצונך אלך אני, רק תן לי עשרה עיזים. אמר לעבדיו ונתנו לו, הלך לגוב אריות והיתה שם לביאה מינקת גוריה, יום ראשון עמד מרחוק והשליך לה עז אחת ואכלתה, יום שני נתקרב לה מעט והשליך אחרת, וכן בכל יום יום עד שהיה משחק עמה, ולקח מחלבה והלך לו, וכשהיה בחצי הדרך ישן וראה חלום, שהיו כל אבריו מהרסין זה עם זה; אמרו הרגלים: "אין בכל האברים כמותנו שאם לא היינו אנו הולכין לא היה יכול להביא מן החלב". ענו הידים: אין כמותנו, שאם לא היינו אנו שחלבנו לא היה עושה דבר. העינים אמרו: אנו למעלה מן הכל, שאם לא היינו מראים לו את הדרך לא היה נעשה. ענה הלב ואמר: אני למעלה מן הכל, שאלמלא לא נתתי לו העצה לא הועיל כלום. ענה הלשון ואמר להם "אם לא הייתי אני מה הייתם עושים". ענו לו כל האיברים וא"ל: לא יראת להדמות אלינו, ואת סגורה ונתונה במקום חשך ואפילה, ועוד שאין בך עצם כשאר כל האיברים, ענה הלשון ואמר, היום תאמרו שאני מלך ושליט עליכם!

שמע האיש את הדברים האלה ונתפחד והקיץ משנתו והלך לדרכו, והגיע למקום ונכנס אצל המלך ואמר לו, הא לך חלב קְלָבָא (היינו כלבה), מיד קצף וצוה לתלותו, וכשהיה הולך ליצלב היו כל האיברים בוכין, אמר להם הלשון, הלא אמרתי שאין בכם ממש, אם אני מציל אתכם תודו לי שאני מלך עליכם? אמרו לו: הן! מיד אמר הלשון השיבוני אצל המלך. והשיבוהו. אמר לו: למה צוית לתלותי, זו תורה וזו שכרה. אמר לו, הבאת חלב קְלָבָא לקרב מיתתי, אמר לו ומה איכפת לך ויהא לך רפואה ממנו, ועוד גם כן כי "לביאה" קורין אותה "כלביא", לקחו ממנו ונסוהו, ונמצא חלב לביאה, אמרו לו, כל האיברים עכשיו אנו מודים לך שאתה אמרת האמת. ע"כ. וע"ז אמר המדרש (שם; משלי יח, כא) "מות וחיים ביד הלשון".

עוד מובא (ע"י פלא יועץ מע' אמת) שרשע אחד ביקש עצה מהחכם לחזור בתשובה, כי לא מצליח בה, אמר לו, תהא דובר אמת ולא שקר, והנה פעם יצא לגנוב ובדרך פגשו אדם א"ל להיכן הולך, ונתבייש וחזר בו וכו'. ע"ש. הרי לך מעלת האומר אמת, ומובא בספרים שכל הרגיל לדבר רק אמת, אפילו חלומותיו צודקים ואמיתיים, ובכתבי האריז"ל (שער רוח"ק דף יא) כתב כל מי שישב יום בלי דיבור חול יזכה להשגה ולחכמה. (וע"ע שם דף ו; ובשער היחודים דף ז).

והנה הלב רָמַז בו שם הוי"ה והפה רומז לאדנות. וע"ז אומר הזוהר, שצריך לשלב שם הוי"ה ואדנות כלומר **פיו וליבו שוין**. והנה גם **השומר פיו אזי ניצול מכעס**. וכל השומר פיו בקדושתו, אזי **כל דבריו וברכותיו מתקיימות**. ואשרי השומר פיו ולשונו.

וזה הרמז: **"ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת, והיה פי ראשו בתוכו"** - בתוך הלב, שפיו וליבו שוין. **שפה יהיה לפיו סביב** - "שפה" גימטריא "שכינה", שהשכינה הקדושה שורה על פיו. אבל בתנאי **כפי תחרא יהיה לו לא יקרע** - שלא יפתח פיו כפתח קרוע ח"ו. ואז **ונשמע קולו** - לפני הקב"ה בתפילותיו ובברכותיו, ה' יזכנו.

שבת שלום ומבורך !

כשם שלכל אתגר יש מחיר, ולכל תרופה - יש הקרבה,
כן הוא בחיי "רפואת המידות" - שבע יפול צדיק וקם.

שואל ומשיב

נערך על פי תשובות שהשיב מורנו הרב שליט"א בכתב ובעל פה.
כאן הובאו המסקנות בקצרה, ועוד חזון למועד אי"ה

סגירת סיר המונח על הפלאטה

שאלה: האם מותר לסגור מכסה של סיר הנמצא על הפלאטה, כאשר יש אדים קרים על המכסה וכשיסגור יהפכו לטיפות.
תשובה: צריך תחילה לנער המכסה, ומותר. כי י"ל דפסיק רישיה דלא ניח"ל בדרבנן הוא, (וע' יבי"א ח"ד סימן לג).

ביטול כלי מהיכנו בשקית אשפה

שאלה: האם שייך ביטול כלי מהיכנו כשמים אשפה בשקית.
תשובה: גם שקית נראה שנחשבת ככלי, אך אם האשפה יש בה דברים הראויים לבהמה, מותר. (וע' סימן שי ס"ו).

ביטול כלי מהיכנו

שאלה: אדם ששם מזלג או כפית בתוך צלחת ששם בה קליפות וכדו' בכדי שלא תתבטל מהיכנה, האם צריך להזהר שהקליפות לא יהיו על המזלג.
תשובה: מסתבר שצריך ליזהר.

שאלות ניתן להפנות לת.ד. 57124 ירושלים, או בפקס: 02-9709118,

או דרך מערכת הגליון בדוא"ל: dvartora1@gmail.com

הלכתא לשבתא

רבתינו אמרו (שבת קי"ט) ש"חמין" במוצאי שבת הוא מלוגמא, פירושו רפואה. ופירש שהכונה לשתות חם ולרחוץ בחם. ולכן נהגו לשתות כוס תה או קפה וזה רפואה. וכן אמרו (שם) "פת חמה רפואה". וביארו באחרונים שהיא גם רפואה לעצבות. כמ"ש בכה"ח (סימן ש אות יב) גם מבואר בזהר הקדוש שצריך לעורר "שירה" במוצאי שבת כדי שלא יתגברו עלינו הדינים שמתעוררים שוב במוצאי שבת. ולכן יקפיד אדם גם להריח בריח "הבשמים" במוצאי שבת בהבדלה.
והאל יתברך יצילנו מעצבות. ויזכנו להיות שמחים תמיד. אמן.

אבן יקרה

אל רבנו ישראל בעל שם טוב זיע"א, הגיע אדם בוכה על הצרה אשר ניתכה עליו, כי נשא אשה טובה וקיבל נכסים מחמיו, ואחר שנים מועטות, אשתו חלתה בנפשה ולא מתרפאת רח"ל.
הבעש"ט התעמק וענהו ברוח הקודש: "העונש בא על האשה, יען הוציאה אותך מבית המדרש, כי פתחתם "עסק" והכריחה שתעזור לה, בהתחלה היה שעה, ואח"כ שעתיים ואח"כ חצי יום, עד שנכנסת לעובי העסק כל היום, ועזבת בית המדרש, אם תקבל היא על עצמה לחדול - תתרפא". וכן היה. ה' ישמרנו.

הגליון יוצא לאור על ידי מוסדות "מתן תורה" (ע"ר). ת.ד. 57124 ירושלים
נדפס בדפוס הדר. לקבלת הגליון בדוא"ל שלחו ל: dvartora1@gmail.com
ניתן לראות את הגליונות באתר: www.tipot.co.il או באתר: www.ravpealim.co.il

הגליון להצלחת ולרפואת רחל אפרת בת מזל תחי' וב"ב